

II. Przepisy prawa podatkowego, które stanowią przedmiot interpretacji indywidualnej

Uchwała nr XIII/178/15 Rady Miasta Zgierza z dnia 29 października 2015 r. w sprawie ustalenia stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości na terenie miasta Zgierza w § 2 pkt. 7 zwalnia z podatku od nieruchomości budynki, budowle i grunty zajęte na potrzeby usług w zakresie lecznictwa zamkniętego, z wyjątkiem powierzchni związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Uchwała powyższa została wydana na podstawie ustawy podatkach i opłatach lokalnych. W odniesieniu do podmiotów prowadzących działalność leczniczą u.p.o.l. w art. 5 ust.1 pkt 2 lit. „d” określiła stawkę preferencyjną dla budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. Jednakże u.p.o.l. w art. 7 ust. 3 przewiduje, że rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ustawie. Na tej podstawie Rada Miasta Zgierza podjęła uchwałę nr XIII/178/15, która w § 2 pkt. 7 przyznała zwolnienie, o którym mowa powyżej.

Definicje legalne terminów „budynki”, „budowle” i „grunty” zawarte są w art. 1 a ust. 1, pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Wedle tych definicji:

- budynek to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach; budowla -
- obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem;
- grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej - grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą.

III. Pytania podatnika co do stanu faktycznego.

W związku z przedstawionym stanem faktycznym i prawnym [REDAKTURA] stoi na stanowisku, że należy wyjaśnić, jak interpretować użyte w uchwale nr XIII/178/15 Rady Miasta Zgierza z dnia 29 października 2015 r. sformułowania „lecznictwo zamknięte” oraz „grunty zajęte na potrzeby usług w zakresie lecznictwa zamkniętego”.

Wnioskodawca na gruncie poczynionej przez niego w pkt. 4 analizy powołanego w akapicie poprzedzającym sformułowania pragnie uzyskać potwierdzenie, że:

- Pojęcie „lecznictwo zamknięte” obecnie nie jest pojęciem ustawowym i nie funkcjonuje w polskim systemie ochrony zdrowia, w związku z czym zapis § 2 pkt. 7 uchwały nr XIII/178/15 należy odnieść do współcześnie funkcjonujących pojęć „świadczenia zdrowotne” i „działalność lecznicza”;
- Przez grunty zajęte na potrzeby usług w zakresie świadczenia zdrowotnych i działalności leczniczej należy rozumieć całość budynków, budowli i gruntów kompleksowo wykorzystywanych na prowadzenie działalności leczniczej i udzielanie świadczeń zdrowotnych, to jest całą użytkowaną nieruchomość na której zorganizowany jest podmiot leczniczy, a nie tylko części nieruchomości w obrysie fundamentów budynku szpitalnego wraz z łącznikiem;
- [REDAKTURA] jest zwolnione od podatku od nieruchomości w całości.

IV. Stanowisko wnioskodawcy.

Jak wskazaliśmy w pkt. III wniosku pojęcie „lecznictwo zamknięte” obecnie nie jest pojęciem ustawowym i nie funkcjonuje w polskim systemie ochrony zdrowia. Termin ten był zdefiniowany w nieobowiązującej już ustawie z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach, która określała, że „lecznictwo zamknięte” to „podmioty lecznicze wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej”. Obecnie pojęcie to używane jest tylko potocznie. Według Słownika języka polskiego PWN jest to „leczenie chorych w szpitalach i sanatoriach.”

Uważamy w związku z tym, że zapis § 2 pkt. 7 uchwały nr XIII/178/15 należy odnieść do współcześnie funkcjonujących pojęć „świadczenia zdrowotne” i „działalność lecznicza”. Podobny sposób wykładni zastosował Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 4 czerwca 2014 r., sygn. akt I SA/Sz 3/14 dotyczącym interpretacji pojęcia zakładu lecznictwa uzdrowiskowego, w którym Sąd odwołał się do ogólnych pojęć wynikających z ustawy o działalności leczniczej.

Definicję świadczenia zdrowotnego zawiera ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 10-12 tej ustawy świadczeniem zdrowotnym są działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania. Szczegółowo ustawa rozróżnia świadczenie szpitalne tj. wykonywane całą dobę kompleksowe świadczenia zdrowotne polegające na diagnozowaniu, leczeniu, pielęgnacji i rehabilitacji, które nie mogą być realizowane w ramach innych stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych lub ambulatoryjnych świadczeń zdrowotnych; świadczeniami szpitalnymi są także świadczenia udzielane z zamiarem zakończenia ich udzielania w okresie nieprzekraczającym 24 godzin oraz stacjonarne i całodobowe świadczenie zdrowotne inne niż świadczenie szpitalne - świadczenia opiekuńcze, pielęgnacyjne, paliatywne, hospicyjne, świadczenia z zakresu opieki długoterminowej, rehabilitacji leczniczej, leczenia uzależnień, psychiatrycznej opieki zdrowotnej oraz lecznictwa uzdrowiskowego, udzielane pacjentom, których stan zdrowia wymaga udzielania całodobowych lub całodziennych świadczeń zdrowotnych w odpowiednio urządzonych, stałych pomieszczeniach. W rozumieniu art. 3 ustawy o działalności leczniczej działalność lecznicza polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych.

Ponadto, nieruchomości zwolniona od podatku na gruncie przepisów o opłatach i podatkach lokalnych powinna być rozumiana w sposób tożsamy, jak w prawie cywilnym (Wojciech Moraski i Paweł Majka [w:] Podatek od nieruchomości w orzecznictwie sądów administracyjnych. Komentarz. Linie interpretacyjne. LEX, 2013). W myśl przepisów art. 46-48 kodeksu cywilnego nieruchomości rozumiana jest jako całość gospodarcza, którą stanowią części powierzchni ziemskiej wraz z częściami składowymi m.in. trwale związanymi z gruntem budynkami.

Stanowisko zajęte przez wnioskodawcę zajmują również sądy administracyjne w odniesieniu do preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości przewidzianej w u.o.p.l., W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 13 stycznia 2015 r., sygn. akt I SA/Łd 1158/14 stwierdzono, że dla zastosowania obniżonej stawki podatku od nieruchomości konieczne jest spełnienie dwóch przesłanek: związania z działalnością w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych oraz zajmowania nieruchomości przez podmiot udzielający tych świadczeń. W wyroku zaś Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, sygn. akt I SA/Gl 1741/13 przyjęto, że dla opodatkowania stawką preferencyjną wystarczające jest ustalenie, że przedmioty te są związane z prowadzeniem określonej tam działalności i są zajęte (faktycznie lub prawnie) przez podmioty udzielające świadczeń. Zdaniem Sądu preferencyjna stawka odnosi się do powierzchni posiadanych przez te podmioty, którymi władają w zakresie wynikającym

z udzielanych przez nich świadczeń na rzecz określonego podmiotu jakim jest pacjent.

Wymagane przez Sądy przesłanki są spełnione przez wnioskodawcę. Opisane w pkt. I działki łącznie i w całości są niezbędne do racjonalnego korzystania z budynku szpitalnego i w całości służą prowadzeniu działalności leczniczej i udzielaniu świadczeń zdrowotnych. W świetle przedstawionych wywodów, na podstawie uchwały nr XIII/178/15, zwolnieniu podatkowemu powinna podlegać zatem całość powierzchni, na której zorganizowany jest podmiot leczniczy tj. budynków, budowli i gruntów będących w użytkowaniu Spółki.

Wedle naszej wiedzy inne podmioty lecznicze prowadzące działalność leczniczą w Zgierzu stoją na aprobowanym przez organ samorządu stanowisku, że są zwolnione z podatku od nieruchomości.

Oświadczenie wnioskodawcy

Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objętego wnioskiem o wydanie interpretacji, w dniu złożenia wniosku, nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta, co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

